

Posudek oponenta

Autor závěrečné práce: Nela Petříková

Název práce: Líčení, maska, tvář jako výtvarné médium a jeho edukační možnosti

Vedoucí závěrečné práce: Doc. PhDr. Marie Fulková, Ph.D.

Oponent závěrečné práce: Mgr. Zuzana Fišerová, Ph.D.

Obor: Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání

Akademický rok: 2020/2021

Obsah a cíl práce

Bakalářská práce Nely Petříkové si klade za cíl: „ ... představit make-up a masku jako médium vhodné k výuce dětí, rozvíjení jejich motorických a sociálních schopností, rozvíjení tolerance, poznávání hranic kreativity a zacházení s vlastním tělem.“ Snaží se obhájit každodenní téma líčení jako fenomén zasloužící si hlubší pozornost, teoretický náhled i didaktickou reflexi. To se jí i přes níže zmíněné výhrady, do určité míry daří.

Struktura práce (členění kapitol, logická provázanost)

Práce je přehledně strukturovaná, teoretická výtvarná a didaktická část bakalářské práce na sebe navazují.

Věcné zpracování (teoretické a metodologické zakotvení, náročnost tématu, inovativnost, přínos práce, formulace závěrů)

V celé práci považuji za zásadní problém velmi omezenou škálu citovaných zdrojů. Např kapitola 1.1.3 a 1.1.4 shrnují pouze jedinou knihu (Eldrige, 2016), stejně tak i kapitola 1.2. (Ebelová, 2012) Na těchto dvou publikacích je, s několika málo doplněními, postavena celá teoretická část práce, postrádám hlubší kontext spojený s kulturní antropologií, který naznačují zadání bakalářské práce.

Místy se objevují věcné chyby: „...bodyart jako svébytná forma umění začala vznikat na počátku dvacátého století. „Za zakladatele bodyartu bývá považován Yves Klein (1928-1962)“ (s.18) „... líčení inspirované středověkem, tedy přibližně šestnáctým stoletím“ (s.37)“

Autorská část práce

Výtvarná, autorská část práce je věnovaná sérii návrhů a realizace líčení inspirované různými kulturami a historickými epochami. Inspirace klouže hodně po povrchu – jedná se spíše o formální návaznosti reprodukcí zažitých stereotypů využitých s důrazem na slušivost z dnešního úhlu pohledu. O povrchním chápání historických epoch svědčí např. kapitola *Líčení inspirované středověkem (16. stol)*. Za zajímavé považují postřehy k líčení získané od muže v experimentu, aby však mohly být považovány za výzkum, bylo by potřeba je analyzovat.

V didaktické části práce obhájí autorka líčení jako možnou součást výtvarné výchovy, hledá souvislosti s rámcovým vzdělávacím programem a navrhuje sérii výtvarných úkolů pro starší školáky. Vlastní výtvarné úkoly jsou formulovány velmi obecně – jedná se vlastně o postup práce. Oceňují citlivost autorky v přístupu k líčení jako k zásahu do tělesné integrity a její snahu o formulaci informovaného souhlasu od rodičů.

Správnost citace a odkazů na literaturu, grafické, formální a jazykové zpracování

Autorka řádně cituje, literatura, o níž se opírá má v řadě případů spíše populárně naučný charakter (Lisa Eldrige je autorkou samotnou označena za „anglickou vizážistku“ s. 9) Za problematické považují to, že odbornější zdroje z oblasti kulturní antropologie ze zadání bc,. práce se objevují pouze v seznamu literatury (Ovčáčková, 2017; Prokop 2014), Benedict; 2019 se pak v práci neobjevuje vůbec. Grafická úprava i jazyková úroveň textu je přijatelná.

Otázky k obhajobě

Vymezte období středověku.

V teoretické části práce uvádíte dva konkrétní autory jsou to Sergey Milk a Yves Klein – pokuste se obhájit výběr právě těchto dvou autorů.

Uveďte příklady současných českých autorů, kteří ve své tvorbě pracují s tématem masky nebo úpravy těla

Doporučení/nedoporučení k obhajobě

Přes výše zmíněné výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Datum 15. 5. 2021

Podpis